

Jindřich Kulhavý: Opravdu musíme být nutně součástí Evropské unie?

- CZ24 News | 18. července 2020

ČESKO: Poslední dobou stále více slyšíme, že bychom bez EU nic neznamenali a měli bychom se podstatně hůř. Být součástí něčeho většího může opravdu být prospěšné, ale ne vždy. Záleží na tom, jakou úlohu v tom celku máte. A pokud si někdo myslí, že v EU je rovnoprávnost či demokracie, jak nám tvrdí například Top09, pak jde o zásadní omyl.

Evropská unie je především spolek řízený byrokraty vytrženými z reality. Ti pracují s neskutečným balíkem peněz, na němž mají nulovou zásluhu, dále s mocí, která vznikla z ničeho a lidé kooptováni do Evropského parlamentu většinou vůbec nechápou, o co jde. Jako držhubné dostávají nepřiměřené platy a odměny. V podstatě lze říct, že jsme svědky prvotřídní politické korupce, na kterou se sami skládáme. Pokud budete dostávat půlmilionu a více měsíčně za poslušnost a zajistíte si tím i poklidný důchod, pak se nelze divit, budete li poslušní a ve vlastním zájmu, nikoliv v tom, koho zastupujete, budete povolní. Košile je bližší než kabátu. Luxusní život europoslanců je skutečným výsměchem. Takové plýtvání penězi je do očí bijící a chování vyvolených, respektive vůbec existence této třídy nadlidí jsou prostě nepřipustné.

Hospodaření se společnými prostředky dle vizí několika jedinců zavání

katastrofou. Neustále slyšíme o dotacích, grantech, o jejich potřebě pro rozvoj jednotlivých segmentů ekonomiky a hospodářství. Přitom nejde o nic jiného, než o klasické nabourávání a ohýbání trhu. Preferováním různě vybraných firem či proudů vytváří naprosto nezdravé prostředí. Nedávno jsme se mohli dočíst, že díky dotacím si můžete pořídit v Německu levnější elektroauta skoro zadarmo. Jde o ukázkou kanibalismu na vlastním průmyslu, protože tyto nabídky se týkají především levných aut od vybraných značek. Místo volného trhu tak dochází k preferování určitého typu, několika výrobců, a především vlastních plánů a představ německé vlády naprosto nepodložených reálným výzkumem potřeb lidstva na úkor běžně fungujícího systému postaveného na nabídce a poptávce. A podobně funguje celá EU. Bez ohledu na ekonomickou situaci, národní odlišnost a zvyky, možnosti jednotlivých států, stále více míchá šrouby s hřebíky a snaží se vytvářet jednolitou poslušnou masu plnící příkazy především německých elitních politiků. Tandem Leyenová-Merkelová naprosto ovládnul dění v Evropě. A ostatní se podřizují. Jedni pro nedostatek moci, druzí jsou uplaceni z různých fondů.

Velkým zklamáním lze nazvat chování našich domácích politiků. Od levice těžko můžeme čekat zázraky a její socialistické vnímání nemůže být rozdílné od podobně se chovajícího vedení EU. K tomuto křídlu naší politické scény zamířila i kdysi údajně pravicová Top09, která nyní pod vedením Pekarové-Adamové inklinuje více k Pirátům než k pravici. Oslabení pravé části spektra způsobuje i výrazná středovost ODS, jejíž předseda Fiala dokázal nemožné a z ODS vytvořil stranu blízkou socialistickým ideálům. STAN je sbírka hodná zapomenutí, i oni jsou ochotní spolupracovat s kýmkoliv, kdo je vezme do holportu. Dá se říct, že kdyby z ODS, STAN, KDU-ČSL a Top09 vznikla jedna jediná strana, nikdo by si změny nevšimnul, navíc by měla trochu větší volební potenciál, protože existuje dost lidí, kteří si právě mezi nimi nemohou pro jejich podobnost vybrat. Ještě štěstí, že své možnosti tříští. ČSSD má vrchol dávno za sebou a Hamáček je příliš nevýraznou osobou, tedy pokud nemá červený svetr. ANO se jinak prezentuje a jinak chová. Europoslanci této strany patří ke stejným kolaborantům jako Piráti a velmi často hlasují spolu, byť Peksa a spol. udávají předsedu ANO i v Bruselu.

Samostatnou jednotkou jsou SPD a Trikolora. SPD se jako jediná profiluje směrem ke zrušení

EU. Vzhledem k tomu, že jinak toho moc nabídnout nemůže, protože složení SPD v čele s politickým podnikatelem Okamurou na vytvoření solidního programu moc nemá, je vystoupení České republiky hlavním programovým bodem této strany. Smůlou SPD je právě osoba Okamury v čele SPD, protože jde o kontroverzního lídra, který preferuje často vlastní způsob přístupu před zájmy ostatních členů. Trikolora má trochu podobný problém. Václav Klaus je natolik výrazným, že tvoří pro většinu lidí v zemi představu, že jde pouze o jeho stranu. Přestože se tomu sám brání, tento dojem je postaven na reálném základu. Až po roce se objevují další tváře představující Trikoloru, bohužel však i díky nijak zvlášť úspěšnému politickému PR a určitému amatérismu není Trikolora momentálně schopná v předvolebních výzkumech přeskočit 5ti% hranici potřebnou ke zvolení do Parlamentu ČR. Samozřejmě si při tomto tvrzení uvědomujeme, jakým způsobem jsou ty výzkumy zadávány. Nicméně odmítnutí vystoupení z EU Václavem Klausem mladším a představa možnosti návratu Evropy před podpis Lisabonské smlouvy je zklamání z určité naivity a špatného odhadu. Znamená li to zaměření se na voliče, pro které je EU perspektivní, pak by to znamenalo spojení s podnikatelskou sférou navázanou na peníze jdoucí z EU. Což nepřináší nic nového proti ODS a dalším stranám včetně ANO. Přestože řada dalších myšlenek a hesel může oslovit každého normálně uvažujícího Čecha, to zásadní a odlišné prostě chybí.

Momentálně probíhá v Bruselu setkání předsedů vlád, kteří se budou radit, jak utratit záchranný balíček až 20ti bilionů eur, které mají být napumpovány do ekonomik států EU. Babiš sám řekl, že jednání budou velmi složitá a potrvají dost možná i tři dny. Za tři dny jsou schopní utratit peníze, které navíc vzali kde? I kdyby to bylo v korunách, je to nepředstavitelná hromada. Jak dlouho by trvalo všem státům EU, než by je skutečnou prací vyprodukovaly? Nebo je stačí jen natisknout, rozdělit a tvářit se, jak úspěšně zachránili kontinent z problémů, které samotní tito politici způsobili? Přesně takto funguje byrokratická EU. Seberme jejím pracujícím občanům vše, co vydělají, něco málo jim vraťme, aby dýchali, a zbytek si přerozdělme tak, aby se pár lidí mělo dobře. Za odměnu si všichni mohou vyvěsit vlajku EU, dát odznáček na spz svého auta a ti obzvlášť hloupí mít v peněžence společná eura. My si budeme kázat, co je správné a prosadíme to, i kdyby po nás měla přijít potopa. Upřímně řečeno, pořád to nechápete?

Jindřich Kulhavý